

Παρέμβαση προέδρου κ. Δημήτρη Μαθιού για την απανθρακοποίηση

Η επίτευξη των στόχων σχετικά με το κλίμα και τον περιορισμό των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα, όπως αυτοί έχουν ήδη τεθεί σε ευρωπαϊκό αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο, δημιουργούν συγκρατημένη αισιοδοξία για την επόμενη ενεργειακή ημέρα και στη χώρα μας τόνισε ο πρόεδρος του ΣΒΑΠ κ. Δημήτρης Μαθιός στην ημερίδα όπου συζητήθηκαν θέματα σχετικά με την ανθρακοποίηση.

Ο κ. Μαθιός πρόσθεσε:

“Η βιομηχανία στον τόπο μας θα κληθεί αργά ή γρήγορα να διαδραματίσει κομβικό ρόλο.

Και τούτο, διότι δεν συνιστά μόνο τον πλουτοπαραγωγικό κλάδο που μπορεί να συνδράμει στην οικονομική αναδιάρθρωση της χώρας, αλλά τον παράγοντα εκείνο της αγοράς που μπορεί να δώσει την απαραίτητη ώθηση στην προσπάθεια μείωσης των εκπομπών διοξειδίου άνθρακα.

Προκειμένου να συμβεί, όμως, αυτό θα πρέπει να συντονιστούν διαφορετικά ρυθμιστικά πλαίσια και να εφαρμοσθούν νέες μέθοδοι ενεργειακής απόδοσης συνδυασμένοι με καινοτόμες τεχνολογίες και εργαλεία της αγοράς.

Η έννοια της ενεργειακής απόδοσης, βασικός πυλώνας της Στρατηγικής για τη νέα Ενεργειακή Ένωση, έχει αναδειχθεί σε καίριο παράγοντα για την επίτευξη μια σειράς από στόχους, όπως η βελτίωση της οικονομικής ανταγωνιστικότητας και βιωσιμότητας σε Ευρωπαϊκό επίπεδο, η μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα καθώς και η μείωση της ενεργειακής εξάρτησης.

Η σχετική οδηγία της Ε.Ε. (Οδηγία 2018/2002/ΕΕ, η οποία τροποποιεί την προγενέστερη Οδηγία 2012/27/ΕΕ), αποτελεί το βασικό κείμενο της Ευρωπαϊκής Νομοθεσίας, με την οποία επιβάλλονται δεσμευτικά μέτρα στα Κράτη Μέλη, ώστε τα τελευταία να επιτύχουν τους στόχους που τέθηκαν στα πλαίσια διεθνών συμφωνιών, όπως η Συμφωνία του Παρισιού του 2015 για το Κλίμα και η Συμφωνία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το Κλίμα και την Ενεργειακή Πολιτική για το 2030.

Να σημειώσουμε εδώ όμως ότι σε ευρωπαϊκό επίπεδο έχει διαπιστωθεί ότι στην οδηγία δεν πραγματοποιείται καμία ειδική αναφορά στον τομέα της βιομηχανίας, παρότι ο τελευταίος εμπίπτει στο ρυθμιστικό πεδίο αυτής.

Απαιτείται συνεπώς να θεσπισθεί ένα ειδικό ρυθμιστικό πλαίσιο για την επίτευξη ενεργειακής απόδοσης στη βιομηχανία μέσα από την επένδυση σε νέες τεχνολογίες, χωρίς να παραβλέπονται, όμως, οι έννοιες της εγχώριας ανταγωνιστικότητας και της βιώσιμης παραγωγής. Το εν λόγω πλαίσιο, θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις ειδικότερες τεχνικές ανάγκες του βιομηχανικού κλάδου αλλά και τις βέλτιστες πρακτικές από τον χώρο της τεχνολογίας, όπως αυτές εφαρμόζονται ήδη σε άλλα κράτη της Ευρώπης και να μεταφέρει αυτές αντιστοίχως στην εσωτερική πραγματικότητα.

Ιδιαίτερης αποτελεσματικότητας θα μπορούσε να αποδειχθεί και η εφαρμογή της κυκλικότητας (Circularity) και της μειωμένης ζήτησης πρωτογενούς ενέργειας.

Κατόπιν συλλογής και επεξεργασίας υποπροϊόντων και αποβλήτων βιομηχανικών διεργασιών, οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα θα μπορούσαν να μειωθούν σημαντικά σε σύγκριση με την επεξεργασία «παρθένων»/πρωτογενών υλικών.

Είναι δεδομένο ότι η ελληνική αγορά χρειάζεται χρόνο για να αφομοιώσει τις αλλαγές που συντελούνται στο ενεργειακό τοπίο, να ξεπεράσει τις στρεβλώσεις που προκλήθηκαν τα τελευταία χρόνια κατά το άνοιγμα της ηλεκτρικής αγοράς και να πετύχει έναν σταθερό βηματισμό προς την κατεύθυνση της απολιγνιτοποίησης.

Αντίστοιχα, θα πρέπει να γίνει κατανοητό πως απαιτούνται χρόνος και μια σειρά από ενέργειες προκειμένου διάφορες καινοτόμες τεχνολογίες να ενσωματωθούν εξορθολογισμένα στην ελληνική βιομηχανική και ενεργειακή αγορά. Σε κάθε περίπτωση όμως θα πρέπει πρωτίστως να υπάρξει αντίστοιχη πολιτική βούληση· σε αυτή την κατεύθυνση, ένα ενιαίο νομοθετικό πλαίσιο που θα εισηγείται μακροπρόθεσμη σταθερότητα στις φιλο-περιβαλλοντικές επενδύσεις, αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για να υπάρξει αξιοπιστία και αποτελεσματικότητα.

Η εφαρμογή διαφορετικών και μη συντονισμένων μεταξύ τους μηχανισμών και λύσεων είναι πιθανό να θέσει αξεπέραστα εμπόδια, ενώ τυχόν αλληλοκαλυπτόμενοι και αντιφατικοί νόμοι και κανόνες που θα θεσπίζονται κατά το δοκούν με την αλλαγή της εκάστοτε κυβερνήσεως, θα οδηγήσουν αναπόφευκτα σε δυσπιστία και συνακόλουθα σε μεγάλες χρονικές καθυστερήσεις για την επίτευξη των ως άνω στόχων.

Απο την πλευρά της ίδιας της βιομηχανίας, είναι αναμενόμενο, πως μέτρα που θα συμβάλλουν στην ενεργειακή απόδοση και στη μείωση των εκπομπών διοξειδίου απαιτούν σημαντικές και κοστοβόρες αναβαθμίσεις στις εγκαταστάσεις (ειδικά για τον συνδυασμό ανανεώσιμων και βιομηχανικών μονάδων).

Η διάρθρωση του κόστους τέτοιων επενδύσεων θα μπορούσε μακροπρόθεσμα να αντιμετωπιστεί με οικονομικά/φορολογικά κίνητρα, ιδιαίτερα αν ληφθεί υπόψη πως μεγάλο μέρος των βιομηχανικών μονάδων θα πρέπει ούτως ή άλλως να αναθεωρήσουν σύντομα τον τρόπο λειτουργίας τους από τη στιγμή που νέα εργαλεία και ψηφιακές λύσεις θα ενσωματωθούν αποτελεσματικά στις γραμμές παραγωγής τους.

Συνοψίζοντας, είναι σημαντική η υιοθέτηση ενός συνεκτικού και σταθερού ρυθμιστικού πλαισίου που θα λαμβάνει ισότιμα υπόψη, αφενός την κλιματική αλλαγή και την ενεργειακή μετάβαση και

αφετέρου την εγχώρια βιομηχανική πραγματικότητα.

Η δημιουργία ενός τέτοιου πλαισίου σε συνδυασμό με τις τεχνολογικές εξελίξεις και την τεχνογνωσία άλλων Ευρωπαϊκών χωρών, προσαρμοσμένο, κατά το δυνατόν, στα δεδομένα της ελληνικής αγοράς, θα δημιουργήσουν ουσιαδώς τις προϋποθέσεις για την επίτευξη υψηλών στόχων ενεργειακής απόδοσης και στη βιομηχανία.”